

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PLs. ÚS 1/2022-7

Ústavný súd Slovenskej republiky v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavných sťažnostiach sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] zastúpeného advokátom JUDr. Petrom Martinkovičom, LL.M., Laurinská 3, Bratislava, a Advokátskou kanceláriou JUDr. Ing. Martin Chlapík s. r. o., Sládkovičova 13, Žilina, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Ing. Martin Chlapík, proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu č. k. PK-1 T 29/2020 z 22. júna 2021 a uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 2 Tost 42/2021 z 28. júla 2021 a postupu oboch všeobecných súdov v označených konaniach vedenej pod sp. zn. Rvp 2133/2021 a proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu č. k. PK-1 T 29/2020 z 21. septembra 2021 a uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 5 Tost 56/2021 zo 14. októbra 2021 a postupu oboch všeobecných súdov v označených konaniach vedenej pod sp. zn. Rvp 2618/2021 takto

r o z h o d o l :

1. Veci vedené Ústavným súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 2133/2021 a sp. zn. Rvp 2618/2021 **s p á j a** na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 2133/2021.
2. Toto uznesenie **n a d o b ũ d a** právoplatnosť a vykonateľnosť okamihom jeho prijatia Ústavným súdom Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Vymedzenie ústavných sťažností

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 18. októbra 2021 domáha vyslovenia porušenia základných práv podľa čl. 17 ods. 1, 2 a 5 a čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Špecializovaného trestného súdu č. k. PK-1 T 29/2020 z 22. júna 2021 a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) č. k. 2 Tost 42/2021 z 28. júla 2021 a postupom oboch všeobecných súdov v označených konaniach. Navrhuje, aby ústavný súd zrušil rozhodnutia oboch

všeobecných súdov a vrátil vec jednému z nich na ďalšie konanie, sťažovateľa neodkladne prepustil na slobodu, priznal mu primerané finančné zadost'učinenie v sume 2 000 eur a náhradu trov konania. Ústavná sťažnosť je zapísaná pod sp. zn. Rvp 2133/2021 a bola pridelená sudcovi spravodajcovi Petrovi Strakovi, ktorý je podľa Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 1. januára 2022 do 31. decembra 2022 schváleného na zasadnutí pléna Ústavného súdu Slovenskej republiky konanom 8. decembra 2021 (ďalej len „rozvrh práce na rok 2022“) členom tretieho senátu ústavného súdu.

2. Sťažovateľ sa ďalšou ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 23. decembra 2021 domáha vyslovenia porušenia základného práva podľa čl. 17 ods. 1, 2 a 5 ústavy a práva podľa čl. 5 ods. 4 dohovoru uznesením Špecializovaného trestného súdu č. k. PK-1 T 29/2020 z 21. septembra 2021 a uznesením najvyššieho súdu č. k. 5 Tost 56/2021 zo 14. októbra 2021 a postupom oboch všeobecných súdov v označených konaniach. Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd zrušil rozhodnutia oboch všeobecných súdov a vrátil vec jednému z nich na ďalšie konanie, sťažovateľa neodkladne prepustil na slobodu, priznal mu primerané finančné zadost'učinenie v sume 5 000 eur a náhradu trov konania. Ústavná sťažnosť je zapísaná pod sp. zn. Rvp 2618/2021 a bola pridelená sudcovi spravodajcovi Petrovi Molnárovi, ktorý je podľa rozvrhu práce na rok 2022 členom druhého senátu ústavného súdu.

3. Podstatou oboch ústavných sťažností je námietka nezákonnosti väzby sťažovateľa realizovanej v trestnom konaní vedenom pred Špecializovaným trestným súdom pod sp. zn. PK-1 T 29/2020, kde sťažovateľ argumentuje porušením svojho základného práva na zákonného sudcu v predchádzajúcich štádiách väzobného rozhodovania v uvedenej trestnej veci (ktorý defekt má podľa názoru sťažovateľa za následok nezákonnosť nasledujúcich väzobných rozhodnutí) a tiež absenciou náležitej špecifikácie konkrétnych dôvodov opodstatňujúcich trvanie jeho útekovvej a preventívnej väzby. V druhom rade argumentuje porušením požiadavky urýchlenosti prejednávania väzobných vecí v oboch uvedených väzobných konaniach, v ktorých sa prejednávali žiadosti sťažovateľa o prepustenie z väzby.

II.

K spojeniu vecí

4. Zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) nemá osobitné ustanovenia o postupe pri spojení vecí na spoločné konanie. V súlade s § 62 zákona o ústavnom súde o primeranom použití Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) možno však v konaní o ústavnej sťažnosti (čl. 127 ústavy a § 122 a nasl. zákona o ústavnom súde) primerane použiť na prípadné spojenie vecí § 166 ods. 1 CSP.

5. Podľa čl. II bodu 10 rozvrhu práce na rok 2022 v záujme hospodárnosti konania môže plénum ústavného súdu rozhodnúť o spojení vecí patriacich do pôsobnosti senátov ústavného súdu, ktoré boli pridelené členom rôznych senátov ako sudcom spravodajcom, na spoločné konanie, ak tieto veci spolu skutkovo alebo právne súvisia (z hľadiska predmetu konania) alebo v nich ide o tých istých účastníkov. Návrh na rozhodnutie o spojení môže plénu ústavného súdu podať sudca spravodajca vo veci, ktorej spojenie s inou vecou sa navrhuje, alebo predseda ústavného súdu. Ak vzhľadom na okolnosti hodné osobitného zreteľa nerozhodne plénum inak, je na spoločné konanie o spojených veciach príslušný ten senát ústavného súdu, ktorého členom je sudca spravodajca v tej

zo spájaných vecí, v ktorej začalo konanie na ústavnom súde skôr (§ 41 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

6. Z obsahu ústavných sťažností vyplýva, že tieto spolu skutkovo a právne súvisia, pričom ústavnoprávna argumentácia sťažovateľa je úplne zhodná. V konaní vedenom pod sp. zn. Rvp 2133/2021 sú sťažovateľom napadnuté uznesenia všeobecných súdov, a to uznesenie Špecializovaného trestného súdu č. k. PK-1 T 29/2020 z 22. júna 2021 a uznesenie najvyššieho súdu č. k. 2 Tost 42/2021 z 28. júla 2021, ktorými bolo rozhodované o žiadosti sťažovateľa o prepustenie z väzby na slobodu zo 16. júna 2021, a tiež postup oboch všeobecných súdov v označených konaniach. V konaní vedenom pod sp. zn. Rvp 2618/2021 sú sťažovateľom napadnuté uznesenia všeobecných súdov, a to uznesenie Špecializovaného trestného súdu č. k. PK-1 T 29/2020 z 21. septembra 2021 a uznesenie najvyššieho súdu č. k. 5 Tost 56/2021 zo 14. októbra 2021, ktorými bolo rozhodované o žiadosti sťažovateľa o prepustenie z väzby zo 17. septembra 2021, ako aj postup oboch všeobecných súdov v označených konaniach. Argumentačné námietky, ktorými sťažovateľ v ústavných sťažnostiach podporil svoje tvrdenie o nezákonnosti jeho väzby, sú obsahovo absolútne totožné.

7. S prihliadnutím na obsah ústavných sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 2133/2021 a sp. zn. Rvp 2618/2021 a z toho vyplývajúcu skutkovú a právnu súvislosť ústavných sťažností sťažovateľa plénum ústavného súdu v záujme hospodárnosti konania podľa § 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 166 ods. 1 CSP a čl. II ods. 10 rozvrhu práce na rok 2022 rozhodlo o spojení týchto vecí na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 2133/2021 (bod 1 výroku tohto uznesenia).

8. Podľa § 70 ods. 1 zákona o ústavnom súde rozhodnutie ústavného súdu nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť dňom jeho doručenia poslednému z účastníkov konania pred ústavným súdom, ak tento zákon v § 83, § 90, § 100, § 108, § 150, § 168, § 175 alebo § 179 neustanovuje inak alebo ak nevyplýva iné z rozhodnutia ústavného súdu.

9. Ústavný súd v záujme rýchlosti a plynulosti konania rozhodol podľa § 70 ods. 1 zákona o ústavnom súde tak, že toto uznesenie o spojení vecí na spoločné konanie nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť okamihom jeho prijatia ústavným súdom (bod 2 výroku tohto uznesenia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. januára 2022

Ivan Fiačan
predseda Ústavného súdu
Slovenskej republiky